

Leraarschap is meesterschap

Ontwikkeling begint bij jÓu!

'Leraarschap is meesterschap'

We staan er niet altijd bij stil, maar als leerkracht geef je in je hele loopbaan al gauw aan meer dan duizend kinderen les. Kinderen die jou misschien niet allemaal in detail bijblijven, maar die aan jou wel blijvende herinneringen hebben. Kinderen aan wie je iets kunt meegeven waar ze de rest van hun leven op kunnen voortbouwen. Dit is een mooi én bijzonder aspect van een baan als leerkracht.

In dit MorgenWijzer Magazine hebben we speciale aandacht voor de leerkracht. Er komen professionals aan het woord die net voor de klas staan en professionals die er al meer dan dertig jaar op hebben zitten. Starters die als kleuter al wisten dat ze juf wilden worden en zij-instromers die op een later moment bewust voor het onderwijs kozen. Van elke MorgenWijzer-school één, allemaal bruisend van energie en allemaal in ontwikkeling.

Tegelijkertijd is het geen gemakkelijk vak. Nu al onze scholen voor het nieuwe schoolplan een analyse van hun populatie hebben gemaakt, zien we nog beter hoe groot de diversiteit is die je als leerkracht in de groep hebt. Om goed aan te sluiten bij de onderwijs- en ontwikkelbehoefte van alle kinderen is een breed pedagogisch en didactisch repertoire steeds belangrijker. Leraarschap is meesterschap. De prominente plaats van de leerkracht in dit magazine is dan ook méér dan verdiend.

Ik wens je veel plezier bij het lezen van dit magazine!

Daniëlla van den Beemt

Zelf een goed idee?

Zou je graag een bepaald onderwerp behandeld zien in MorgenWijzer Magazine of heb je zelf een idee voor een artikel?

Meld het via het mailadres van de redactie: magazine@morgenwijzer.nl.

We vinden het ook leuk om te weten wat je van het magazine vindt.

INHOUD

04 'Het liefst wil ik alles vandaag'

Denise Dorrepaal
De Steijaert 16

Ilse van de Meent
Het Vianova 17

Janine Rentzenbrink
Vivace 18

Erika Segers
De Vroonhoeve 19

Annelijn Bom
De Wereldwijzer 20

Eliza Amling
De Zilveren Maan 21

Nova Janse
De Arnoldus van Os 22

06 De leerkracht centraal

Tina van Keeken
De Bonifacius 07

Daphne Hulsker
De Hobbitburcht 08

Esmée de Boer
MeerWaarde 09

Angelique Oosterlee
De Meridiaan 10

Norma de Jong
Het Palet 11

Jasmijn Gobel
Het Spectrum Batenstein 12

Demi Pieters
Het Spectrum Honingzwam 13

Anique de Roij van Zuïdewijn
Het Spinnewiel 14

Jessica van Dusschoten
De Springplank 15

23 School in beeld: De Bonifacius

26 'Ik zie een enorme drive bij leerkrachten'

Astrid de Graaff, directeur Onderwijs en Kwaliteit

‘Het liefst wil ik alles vandaag’

Sinds 1 februari is Astrid de Graaff onze nieuwe directeur Onderwijs en Kwaliteit. In de korte tijd dat ze bij ons werkt, heeft ze al bijna alle scholen bezocht. Een betere kennismaking had ze zich niet kunnen wensen. “Wat hebben we veel expertise in huis! Ik kan niet wachten om dit nóg beter in beeld te brengen zodat we samen nog sterker staan.”

Leerkracht in het basisonderwijs, directeur op verschillende scholen in Rijswijk, Delft en het Westland, programmamanager bij Lucas Onderwijs om via de subsidieregeling Noodplan G5 het personeelstekort in het primair onderwijs in Den Haag tegen te gaan. Astrid de Graaff heeft brede onderwijservaring en neemt die graag mee naar MorgenWijzer.

‘Dit ben jij!’

“Ik was niet eens op zoek naar een nieuwe baan”, start Astrid haar verhaal. “Het was mijn man die me op de vacature van directeur Onderwijs en Kwaliteit bij MorgenWijzer wees. Hij zei: ‘Dit ben jij gewoon!’. Ik werkte op dat moment nog bij Lucas Onderwijs als programmamanager binnen de subsidieregeling Noodplan G5 in Den Haag. Een heel interessante

‘In onderwijsland pochen we niet graag, maar we mogen best wat trotser zijn’

functie, waarbij ik samen met het ministerie van OCW, de gemeente, 22 Haagse schoolbesturen en pabo's samenwerkte om het personeelstekort in het primair onderwijs in Den Haag tegen te gaan en de continuïteit, kwaliteit en kansengelijkheid in het onderwijs te waarborgen. Met projecten als ‘externe vakprofessionals voor de klas’ en ‘wijkaanpak Laakkwartier’ om de werkdruk onder leerkrachten en directeuren te verlichten. En toch knaagde er af en toe wat. Ik wilde weer meer zélf stappen kunnen zetten, meer aan de uitvoerende kant zitten. En toen kwam de vacature van MorgenWijzer voorbij.”

Jonge organisatie met lef

Astrid: “Wat me heel erg aanspreekt bij MorgenWijzer is dat je het lef mag hebben het ‘anders’ te doen. Het is een relatief jonge organisatie waarbij de groeven van de plannen nog niet zo diep zitten. Hierdoor kun je buiten de lijnen kleuren om ondersteunend te zijn naar scholen, leidende coalities en leerkrachten. Want dát is het doel: leerkrachten en leidende coalities in hun kracht zetten door gesprekken te voeren, kansen te bieden om zich verder te ontplooiën of anderszins ondersteunend te zijn. Waardoor zij op hun beurt weer van toegevoegde waarde kunnen zijn voor de kinderen in de klas.”

Héél veel expertise

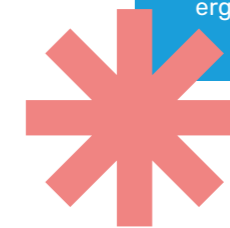
“Het valt me ook op dat er héél veel expertise in huis is. Zo heb ik al uitgebreid kennism gemaakt met kwaliteitsmedewerker Onderwijs Anna Meijs. Zij is heel scherp met data en analyses. Iets wat ik ook merkte tijdens een studiemiddag die zij voorzat voor de leidende coalities van onze scholen. En zo is er nog veel meer expertise. Binnen de scholen, het bestuur en servicebureau – zoals het team Opleiden en het Ondersteuningsteam – waarbij we met ieders expertise in het achterhoofd kijken naar wat een school nodig heeft. En onder begeleiding van de domeinen Onderwijs en Kwaliteit en HR scholen helpen handen en voeten te geven aan beleid. Met hulp van een wijkanalyse, zodat een schoolplan ook echt past in de wijk waar een school staat. Deze manier van werken, vanuit een duidelijk wijkgerichte visie, vind ik ook typisch MorgenWijzer en onderstreep ik. Want als er iets verandert in de populatie in de wijk, dan betekent dat iets voor je onderwijs. En moet je dat deels anders inrichten met extra expertise of ondersteuning.”

Langs de scholen

Inmiddels heeft Astrid bijna alle MorgenWijzer-scholen bezocht. “Die jaarlijkse bezoeken stonden al op de planning, maar bestuurder Daniëlla van den

Beemt heeft daarmee gewacht tot ik in februari begon. Heel fijn, want zo kon ik gelijk met alle leidende coalities kennismaken. Waar ze vandaan komen. Wat hun speerpunten zijn. En wat ze – richting nieuw schoolplan – te doen hebben en nodig hebben. Het waren heel prettige en open gesprekken, waarin ik veel enthousiasme en hart ervaarde om de schoolomgeving nóg mooier te maken. Toch merkte ik ook dat veel scholen best naar binnen gericht zijn. In onderwijsland pochen we niet graag, maar we mogen best wat trotser zijn op wat we doen en meer naar buiten gericht. Dat biedt kansen, zorgt voor verrijking en kan werkdruk verminderen.”

Buiten school... ben ik vaak in de tuin te vinden, ga ik graag naar het theater met mijn man en onze tweeling van vijf én ik houd heel erg van uit eten gaan.

Stip op de horizon

“Op dit moment ben ik nog druk bezig met kennismaken, het brede speelveld beter leren kennen en structuren ontdekken. De afgelopen jaren hebben we met de NPO-gelden een geweldige stimulans kunnen geven aan heel veel medewerkers om zich te scholen op met name reken- en taalgebied. Hierdoor is de expertise binnen onze organisatie toegenomen. Nu de NPO-gelden stoppen, is het natuurlijk jammer dat we dit niet in de huidige vorm kunnen voortzetten. Maar we gaan de verkregen extra expertise wél goed borgen. Hier ligt een ieders verantwoordelijkheid. Daarnaast richten we vanaf komend schooljaar vier Learning Community's in met de basisvaardigheden rekenen, taal, burgerschap en digitale geletterdheid. Hierbij is iedere school betrokken via een coördinator en er komen MorgenWijzer-breed vier voorzitters. Met de komst van de voorzitters houden we het kennisniveau op peil en kunnen mensen gericht worden ingezet op de scholen. Zo kan er (bovenschoolse) uitwisseling plaatsvinden. Want de leerkracht moet het blijven doen in die klas, hè! Dat vraagt om kijken wat er is en kansen benutten. Dat faciliteer ik heel graag binnen MorgenWijzer. Zodat we samen nog sterker staan.”

De leerkracht centraal

‘De lichtheid van de kleuters spreekt me aan’

Tina van Keeken maakte vijftien jaar geleden de overstap van sociaal-pedagogische hulpverlening en kinderopvang naar het kleuteronderwijs. Sinds 3 jaar werkt zij als kleuterleerkracht op de Bonifacius.

In ons MorgenWijzer Magazine hebben we het vaak over de gezamenlijke en boven-schoolse ontwikkelingen die ons binden. Maar ons belangrijkste doel – de beste basis voor elke leerling – wordt elke dag opnieuw waargemaakt in de klas. Daarom zetten we in deze editie onze leerkrachten in het zonnetje.

Het liefst hadden we ze natuurlijk allemaal geïnterviewd. Omdat dat niet te doen is, hebben we elke directeur gevraagd om één leerkracht voor te dragen voor een interview. Stuk voor stuk collega's die iets laten zien van de bevlogenheid en het vakmanschap van de MorgenWijzer- leerkracht.

Het resultaat lees je op de volgende pagina's. Veel plezier!

“Werken met het jonge kind is echt mijn passie. Omdat jonge kinderen nog niet zo gevormd zijn door alle invloeden van de maatschappij, zit er in hun doen en laten een puurheid die ik prachtig vind. Een lichtheid die me heel erg aanspreekt.

Ik ben mijn loopbaan begonnen in de hulpverlening. Daar werk je veel met kinderen bij wie er in de ontwikkeling iets is misgegaan. Mooi, maar zwaar werk, dat ik vaak mee naar huis nam. Tot ik besepte: eigenlijk weet ik helemaal niet hoe gezonde kinderen zich ontwikkelen! Toen ben ik naar de pabo gegaan.

Inmiddels werk ik al vijftien jaar als leerkracht en heb ik in allerlei groepen ingevallen. De kleuters vind ik nog steeds het leukst. Dat zit in de afwisseling, het rijke aanbod, het feit dat je aan alle aspecten van de ontwikkeling toekomt. Buiten op het plein heb je het sociale en het fysieke: zelfvertrouwen, groepsdynamiek, spelvaardigheden. In de kring is er het sociale en het cognitieve: wat weten ze, wat gaan we in dit project leren? En bij spelen/werken komen de individuele behoeftes aan bod. Dan is er tijd om een kind op schoot te nemen en samen een boekje te lezen.

Tina van Keeken
De Bonifacius
Werkt 15 jaar in het onderwijs

Gaandeweg ben ik gaan zien dat het jonge kind zo graag wil leren en ontwikkelen dat we niet té veel vanuit onze doelen moeten werken. Al die leerlijnen: per kind, per vakgebied, per leeftijds-categorie... Als startende leerkracht kreeg ik er rooie vlekken van in mijn nek. Is dit kind wel waar het moet zijn?! Maar je weet nooit wanneer een kind aanhaakt. Wel kun je erop vertrouwen dat de ontwikkeling bij gezonde kinderen écht komt, zo lang je maar in elke cyclus en bij elk thema alle cognitieve vaardigheden op verschillende manieren aanbiedt.

Dus dat is wat ervaring me heeft gebracht: vertrouwen in een normaal verlopende ontwikkeling bij kinderen. En vertrouwen in mezelf: dat ik het echt wel zie als iets niet normaal gaat. Daardoor weet ik bijvoorbeeld dat ik vanmiddag best met de kinderen naar de speelzaal kan. Omdat die lettergrepen óók komen als we daar samen een lied zingen en erbij klappen. Door dat vertrouwen heb ik tijd.”

‘Saai is het nooit!’

Als leerkracht groep 6/7 en sociale-veiligheidscoördinator houdt Daphne Hulsker heel wat ballen in de lucht.

“Anderhalf jaar, zo lang duurt het meestal voordat het bij mij weer begint te kriebelen. Kan ik iets nieuws ontdekken? Iets leren? Blijven ontwikkelen, dat heb ik nodig.

Mijn hart ligt bij het vooruit helpen van kinderen die vastlopen. Daarom ben ik in 2018 de master Educational Needs met gedragspecialisatie gaan doen. Heel uitdagend, het gaf me energie voor mijn werk in de klas. In 2020 was dat klaar. Toen bedacht ik dat ik met deze achtergrond ook iets voor de school als geheel zou willen betekenen. Dat kon: als sociale veiligheidscoördinator kreeg ik alle ruimte.

Daar was ook reden toe. Als je op onze locaties door de gangen liep, voelde je soms de spanning. Ook al deden collega's enorm hun best, toch ontbrak het aan rust en veiligheid. En dan komen kinderen niet optimaal tot leren.

Afname van de Kanjervragenlijst maakte de urgentie in één keer helder. Toen heeft het hele team het werken aan sociale veiligheid omarmd. We hebben schoolregels en routines opgesteld en zijn structureel klassenafspraken gaan maken en evalueren. Stap voor stap boeken we vooruitgang: in acht van de tien klassen en bij acht op de tien leerlingen staat veiligheid inmiddels ‘in het groen’. Ook de leerresultaten gaan omhoog. De komende tijd gaan we een nieuwe methode voor sociaal-emotionele vorming invoeren en alles nog meer verankeren.

Zelf heb ik intussen al een nieuwe stap gezet. Dit jaar heb ik de cursus ‘De Heldenreis’ gedaan: een heel vet groepsvormingsprogramma waar ik zeker iets aan ga hebben als ik een ‘lastige’ groep begeleid.

Daphne Hulsker De Hobbitburcht Werkt 7 jaar in het onderwijs

Maar ook in mijn eigen groep 6/7. In een combinatiegroep moet je veel ballen omhooghouden: aan de ene kant strak organiseren en aan de andere kant ieder kind ruimte bieden om optimaal te groeien. Saai is het nooit! Het leuke is dat mijn groep graag samen mijlpalen viert. Afgelopen week haalde een leerling voor het eerst een voldoende voor een topografietoets. We waren dat met zijn tweeën aan het vieren, toen de hele klas ineens mee begon te juichen en te klappen. Dat ze zo trots zijn op elkaar, geeft me een heel warm gevoel.”

‘Naar het leerplein mag je, het is een kans’

Esmée de Boer is coördinator van een unieke vorm van passend onderwijs op MeerWaarde.

“Ik heb het op deze locatie al acht jaar enorm naar mijn zin. Dat is alleen maar gegroeid doordat ik hier de kans heb gekregen om iets neer te zetten. Die uitdaging heb ik nodig. Vandaar dat ik ‘ja’ zei op de vraag: ‘kun jij een vorm bedenken om met ons eigen team die kinderen te bedienen die voorheen door de r't'er ondersteund werden?’

Die vorm, dat is het leerplein geworden. Een lokaal waar kinderen van groep 4 tot en met 8 met een eigen leerlijn naartoe komen om het betreffende vak op hun eigen niveau te volgen. Daarbij worden ze begeleid door een leerkracht-ondersteuner (mijn collega) of een leerkracht (ikzelf). Dat kan doordat we in de school met een horizontaal rooster werken: alle groepen volgen op hetzelfde moment dezelfde vakken. Dus als de hele school rekenen doet, komen de kinderen die een eigen leerlijn voor rekenen hebben naar het leerplein om hier te rekenen. De rest van de tijd zijn ze gewoon in hun eigen groep. Voor taal, spelling en begrijpend lezen gaat dat net zo.

In de drie jaar dat het leerplein bestaat, is het een succes geworden, als ik het zo mag zeggen. Kinderen die in een vak al heel lang geen vooruitgang meer boekten, zijn weer mooi gaan groeien. Ook sociaal-emotioneel. Want ze

Esmée de Boer MeerWaarde Werkt 8 jaar in het onderwijs

hoeven niet langer in hun eentje met de onderwijsassistent mee: ze mogen naar een lokaal waar veel meer kinderen zitten. Een lokaal waar het rustig is, waar ze extra aandacht krijgen. Waar ze met de andere kinderen ‘de leerpleingroep’ vormen, met wie ze een band opbouwen en feestjes vieren. Naar het leerplein mag je, het is een kans. Dat komt ook doordat alle leerkrachten er op deze manier over spreken.

Door het leerplein hebben we de afgelopen jaren echt kinderen binnenboord kunnen houden die we anders naar het speciaal onderwijs hadden moeten verwijzen. Daarom ben ik zo blij dat het na de fusie van de Rank en de Rijnschans tot MeerWaarde kon blijven bestaan. En dat ook de leerlingen en leerkrachten voor wie het nieuw was, er blij mee zijn. Zelf ben ik intussen bezig met een volgende stap: ik rond binnenkort de opleiding tot intern begeleider af en hoop volgend jaar ib-taken op te pakken, al of niet in combinatie met het leerplein.”

‘Een school opbouwen is een unieke ervaring’

Angelique Oosterlee stond samen met twee collega's aan de wieg van basisschool De Meridiaan.

“Ik werkte vijf jaar in het onderwijs toen er een brief kwam van het bestuur: ze zochten een onderbouwleerkracht voor een nieuwe school in de nieuwbouwwijk Kerk en Zanen. Ik dacht meteen: dat ben ik! Ik was na vijf jaar toe aan een volgende stap. En mijn hart lag bij de onderbouw. Nog steeds trouwens.

Die eerste tijd was heel bijzonder. Drie noodlokalen in een enorme zandbak in de polder: de openbare school, de protestants-christelijke en wij als katholieke in het midden. Geen stoep, geen weg – zelfs de verhuiswagen kwam vast te zitten. Op de eerste schooldag verschenen er gelukkig vijf leerlingen. Zónder hadden we niet mogen starten.

Met zijn drieën regelden we alles: de directeur, mijn collega-leerkracht en ik. Ik zocht methodes uit, koos meubilair, vertegenwoordigde de Meridiaan in het overleg over de bouw van de school... Het was een unieke tijd. Ging het vriezen, dan staken we de weg over en gingen we met de kinderen schaatsen in de polder. Toch was het niet altijd makkelijk. De wijk groeide langzamer dan gepland. Op een gegeven moment had ik groep 1 tot en met 4 bij elkaar, 28 kinderen! Ook werd de bouw van de school uitgesteld. Daar hadden we zorgen om: die eerste paal zou toch wel de grond ingaan?

Angelique Oosterlee De Meridiaan Werkt 39 jaar in het onderwijs

Inmiddels zijn we 34 jaar verder. Kerk en Zanen is af, de school is er gekomen. We zijn met de wijk meegegroeid, gekrompen, en nu weer groeiende. De school is zich blijven ontwikkelen en dat geldt ook voor mij. Ik heb allerlei functies gehad, remedial teaching gedaan, nieuwe collega's ondersteund en heel veel nieuwe kleutergroepen opgestart. Alles met plezier. Dat komt denk ik ook door die begintijd. Die heeft me echt gevormd. Ik ben er sterker van geworden, heb veel geleerd waar ik nog steeds plezier van heb.

De Meridiaan van nu is een stabiele school die staat als een huis. Zelf doe ik nu al een aantal jaar groep 3. Een jaar waarin je kinderen letterlijk en figuurlijk ziet groeien. Vorige week kwam de jongste leerling huppelend naar me toe: 'Juf, dit was de allerleukste rekenles ooit!' Dat vind ik zo mooi: dat je kinderen op een leuke manier veel leert, dat ze het zelf gaan doen en daar trots op zijn.”

Een interventieplan dat wérkt

Hoe krijg je een klas met leerachterstanden weer aan het groeien? Norma de Jong kreeg het – met steun van veel collega's – voor elkaar.

“Mijn eerste baan in het onderwijs was op mijn 22e in een combinatieklas 6/7/8. Dat was zo zwaar dat ik na twee jaar dacht: ik stop ermee! In de jaren daarna heb ik van alles gedaan, maar het onderwijs bleef in mijn gedachten. Vier jaar geleden dacht ik: ik ben wat ouder, heb meer ervaring, ik ga het opnieuw proberen. En toen viel alles op zijn plaats. Ik ben in het onderwijs nu echt op mijn plek.

Norma de Jong Het Palet Werkt (met onderbrekingen) 6 jaar in het onderwijs

Dit schooljaar ben ik gestart op het Palet: twee dagen in groep 4 en twee in groep 5. Het was bekend dat groep 4 een achterstand had met lezen. Maar na twee weken zeiden mijn duo en ik tegen elkaar: hier zit wel écht een uitdaging! En niet alleen bij lezen, ook bij rekenen!

Samen met de ib'er, de schoolcoördinator en de interim-directeur zijn we een interventieplan gaan maken. Meer tijd voor lezen en rekenen. Maar wat moet je dan weglaten? Uiteindelijk hebben we taal en Engels voorlopig geschrapt en begrijpend lezen uitgesteld. Ook heeft mijn duo uit groep 4 mijn dagen in groep 5 overgenomen, zodat ik mijn aandacht op groep 4 kan richten.

Inmiddels zijn we een halfjaar bezig. Met hulp van alle onderwijsassistenten, een vrijwilliger en een gepensioneerde collega die op vrijdag voor groep 4 staat, lezen en rekenen de kinderen drie keer per dag. En het werkt! Gemiddeld zijn ze in een halfjaar tijd driekwart jaar gegroeid. Sommigen zelfs nog meer!

De ouders houden we via het ouderportaal op de hoogte. We krijgen eigenlijk alleen maar positieve reacties. Veel ouders wisten wel dat de groep niet op niveau zat en zijn blij dat we er iets aan doen. Bij de laatste oudergesprekken zeiden er een aantal: wat fijn dat mijn kind zo is gegroeid!

Toch zijn we er nog lang niet. Ik ben superblij met alle groei, maar ik wil altijd meer. En de citoscores zijn nog onvoldoende. Dus gaan we door en passen het plan al werkende aan. Zo zijn we met het oog op groep 5 nu toch begonnen met begrijpend lezen. Niet twee, maar vijf keer in de week. Want ook al is het waarschijnlijk niet haalbaar, ik wil het liefst dat alle kinderen eind dit jaar op eind groep vier-niveau zitten.”

Een goed pedagogisch klimaat

Lesgeven zit bij **Jasmijn Gobel** in de genen. “Als de band eenmaal goed is, ben je heel ver.”

“Onderwijs zit bij ons in de familie: ook mijn zus staat voor de klas. Zelf wil ik dat al van jongs af aan. Als leerkrachten help je kinderen om de basis te leggen voor hun latere plek in de maatschappij. Dat vind ik zo’n mooie taak!”

Mijn stages heb ik gelopen op de andere locatie van het Spectrum. Daar was dit jaar geen vacature, maar op deze locatie wel. In groep 7, een flinke uitdaging. Een nieuwe school, een bovenbouwgroep en leerstof die best pittig is! Maar nu is het vooral heel leuk.

De charme van groep 7 vind ik dat je wat meer kunt ‘levelen’: je kunt wat dieper met kinderen in gesprek gaan over dingen in hun leven of in de maatschappij. Ze staan aan het begin van de puberteit en daardoor gebeuren er af en toe ook wel dingen die je echt moet bespreken. Gelukkig is het pedagogisch klimaat in deze groep zo goed, dat dit makkelijk kan.

Het opbouwen van een band vind ik heel belangrijk. Dat geldt natuurlijk voor iedere leerkracht, maar ik besteed er extra tijd aan. Want ook al heeft deze groep ‘maar’ 21 leerlingen, er zitten kinderen met een flinke rugzak tussen. Voor deze leerlingen zul je net wat meer moeite moeten doen. Vandaar dat ik hier aan het begin van het schooljaar wat extra aandacht aan besteed. Alles om die band maar goed te krijgen. Want als die goed is, ben je heel ver!

Jasmijn Gobel
Het Spectrum Batenstein
Werkt driekwart jaar in het onderwijs

Op dit moment ben ik een plusaanbod aan het opzetten voor leerlingen die wat extra uitdaging kunnen gebruiken. Nu nog in mijn eigen groep, maar ik zou er best breder op willen inzetten. In mijn ogen doen we dat te weinig. Het is ook lastig: eerst de instructie in de basisgroep, daarna verlengde instructie voor de groep aan de ondergrens en dan is er weinig tijd meer over voor de kinderen aan de bovengrens. Dus hoe kun je daar toch zo goed mogelijk aandacht aan geven? Dat vind ik interessant om uit te zoeken.”

‘Een uitdaging erbij, dat lijkt me leuk’

Demi Pieters is leerkracht in groep 6 op het Spectrum Honingzwam. Ontwikkeling is voor haar een basisbehoefte. “Als ik tijd over heb, ga ik projecten oppakken.”

“Op de basisschool riep ik al: ik word juf! En dat gevoel is altijd gebleven. Na de opleiding tot onderwijsassistent heb ik heel even gedacht: misschien is het prima zo. Maar toen zag ik mijn collega-leerkrachten aan het werk en dacht ik: weet je wat, ik ga toch dat diploma halen!

In het werken met kinderen kan ik al mijn gekkigheid en humor kwijt. Leerlingen kunnen me ontzettend verrassen met de manier waarop ze denken of dingen uitspreken. Met volwassenen is het contact anders. Die afwisseling vind ik leuk.

Het zijn de minder brave kinderen met wie ik de grootste klik heb. Die zetten me aan tot denken: hoe kom jij tot dit gedrag? Daarom vind ik groep 6 ook zo leuk. Dat is het jaar waarin kinderen pre-pubers worden. Ineens denken ze dat ze van alles kunnen zeggen. Je moet dan echt even investeren om een vertrouwensband te krijgen. Maar met een paar grapjes kom je een heel eind.

Wat ik ook leuk vind aan groep 6 is dat je dieper op de leerstof ingaat, bij de zaakvakken bijvoorbeeld. De Tweede Wereldoorlog, de Watersnoodramp: daar kan ik in creatieve zin echt mijn ei in kwijt. Dat heb ik nodig: er moet wel iets gebeuren. Als ik tijd over heb, ga ik projectjes oppakken.

Demi Pieters
Het Spectrum Honingzwam
Werkt 7 jaar in het onderwijs

Zo ben ik ook tot het schrijven van een prentenboek gekomen. Ik had zwangerschapsverlof, alles ging goed, het huis was aan kant, ik had zeeën van tijd. Dus ging ik me afvragen: hoe zal het voor onze hond zijn als er straks een baby bij ons in huis is? Daarover ben ik gaan schrijven. Een uitgever had interesse en toen heb ik samen met mijn tante illustraties bij de tekst gemaakt. Dit voorjaar verschijnt het, op de eerste verjaardag van mijn zoontje!

In mijn werk wil ik me vooral blijven ontwikkelen. Het is onwijs mooi dat ik dankzij MorgenWijzer de pabo heb kunnen doen. Nu lijkt het me leuk om naast mijn werk als groepsleerkracht een nieuwe uitdaging te hebben. Ik heb bijvoorbeeld een diploma als kindercoach waar ik best iets mee zou willen doen. Maar ik ben ook gevraagd voor de rol van didactisch coach. Dus dat ga ik eerst verkennen!”

De beste basis

Anique de Roij van Zuïjdewijn wil vooral een heel goede kleuterleerkracht zijn. “De kleine dingen zijn het mooist.”

“Toen ik na mijn stages de kans kreeg te blijven, heb ik niet eens meer nagedacht over andere opties, zo leuk vond ik het hier. Het team is fijn, je kunt voor alles bij elkaar terecht. De school is niet te groot en niet te klein. Voor mij is dit gewoon perfect.

Ik werk in groep 1/2. Omdat er het hele jaar door nieuwe kinderen binnenstromen, vind ik het belangrijk dat de basis heel goed staat. Ik ben superduidelijk en bespreek de regels eigenlijk elke dag wel in de klas. Alle kinderen weten precies wat er van hen wordt verwacht en

waar ze zich aan moeten houden. Daardoor zien nieuwe kinderen meteen: zo werkt het hier. Juist dat zorgt ervoor dat alles heel gemoedelijk verloopt.

Dat is ook wat ik wil: dat kinderen zich echt op hun gemak voelen in de klas. Het vergt geduld om ieder kind te leren kennen. Een extra gesprekje; onthouden wat ze vertellen zodat je erop kunt terugkomen: als ze zich gezien voelen, vinden ze het leuk om naar school te gaan. Dat is belangrijk voor de rest van hun schoolcarrière.

Anique de Roij van Zuïjdewijn
Het Spinnewiel
Werkt 4 jaar in het onderwijs

Ik werk hier nu vier jaar en daar geniet ik van. Ik vind het gewoon heerlijk dat ik nu in de praktijk zoveel heb geleerd dat ik lekker deze klas kan draaien. En dat ik de andere kleuterleerkrachten een beetje kan ondersteunen, omdat ik hier bijna fulltime ben. Andersom kan ik met al mijn vragen bij hen terecht. Over ons nieuwe observatiesysteem, of over het omgaan met leerlingen die geen Nederlands spreken als ze binnenkomen. Dat gebeurt best regelmatig.

Op dit moment heb ik totaal nog geen ambitie om door te groeien naar een andere rol: ik wil gewoon een heel goede kleuterleerkracht zijn. Er is nog genoeg te leren. Vorig jaar heb ik bijvoorbeeld een cursus rekenen voor kleuters gevolgd. Ook heb ik de bhv-cursus gedaan en ben ik hoofd bhv'er geworden. En dan alle studiedagen nog!

Wanneer ik blij thuiskom? Als kinderen thuis een tekening voor me hebben gemaakt omdat ze me zo lief vinden. Of als ik al heel lang met een leerling het tellen aan het oefenen ben, en dat het dan eindelijk lukt. Die kleine dingen zijn het mooist.”

‘Dit aanbod gun ik alle kinderen’

Werken in de plusklas biedt Jessica van Dusschoten de mogelijkheid nog meer in te spelen op de behoeften van ieder kind.

“In de loop der jaren ben ik anders naar kinderen gaan kijken. Meer dan vroeger heb ik de behoefte om de methode een beetje los te laten, om te kijken: waar ga ik deze leerling het meest mee helpen, hoe kunnen we er samen méér uit halen?”

Dat speelt zeker in de plusklas, waar ik nu ruim een jaar lesgeef. Op de Springplank zijn er twee: één voor groep 5/6 en één voor groep 7/8. Je vindt er niet per se de leerlingen die de beste cijfers halen, al kunnen de meesten wel goed leren. Het zijn vooral kinderen die uitdaging nodig hebben, die buiten de kaders willen denken. Soms zijn ze het plezier in leren een beetje kwijtgeraakt doordat het ze makkelijk afgaat in de klas. En als alles in één keer lukt, leer je niet om je ergens in vast te bijten.

Dus dat is wat ik in de plusklas wil bieden. De kans om onderzoekend te leren, vanuit intrinsieke motivatie. Om eigenaarschap en zelfstandigheid te ontwikkelen. En om een keer te ervaren dat iets moeilijk is. Want érgens in je leven ga je daar tegenaan lopen; is het niet nu, dan later. En dan kun je daar maar beter nu mee oefenen, in een veilige omgeving waar iemand je weer op weg kan helpen, dan later in je eentje als puber of student.

Jessica van Dusschoten
De Springplank
Werkt 23 jaar in het onderwijs

Toen ik hier begon, kon ik zelf een jaarprogramma opzetten. Ik hou van een doorgaande lijn, dus heb ik een globale planning gemaakt waarin steeds een van de executieve functies centraal staat. Want als die op orde zijn, hebben kinderen daar de rest van hun leven profijt van. Vervolgens heb ik aan de leerlingen gevraagd: waar liggen jullie interesses? Over welke onderwerpen zou je willen leren?

Het mooie van de plusklas is dat je tijd hebt om hierop in te spelen. In mijn twintig jaar als groepsleerkracht heb ik ervaren dat je in de klas vaak handen te kort komt. Dus dan is het mooi dat er een plusklas is. Al denk ik wel: ik zou alle kinderen dit aanbod gunnen!”

‘Leesmotivatie is de sleutel’

Groepsleerkracht Denise Dorrepaal zocht extra uitdaging en werd leesmotivatiecoördinator.

“In een combinatiegroep sta je continu ‘aan’. Ik vind het heel leuk om bij ál die verschillende niveaus en leerstijlen toch de behoeften van ieder kind te zien en daarop in te spelen. Sinds dit jaar ben ik naast groepsleerkracht ook leesmotivatiecoördinator. Onze taalcoördinator heeft zo’n breed werkgebied dat ik heb gezegd: zal ik het stukje lezen oppakken? Ik vind lezen onwijs leuk en het is heel belangrijk voor de toekomst van kinderen. En hoe vaak is het de laatste tijd niet in het nieuws dat de leesresultaten achteruitgaan?”

Als je dat wilt aanpakken, is leesmotivatie de sleutel. Kinderen die plezier hebben in lezen, gaan het vanzelf meer doen. Hun woordenschat groeit, ze gaan beter lezen en meer begrijpen. En wat ik heel belangrijk vind: ze leren een fantasiewereld creëren. Dat leer je niet door te kijken naar Netflix; daar wordt het beeld al voor je gemaakt.

De rol van leesmotivatiecoördinator past goed bij mij. Ik wil me graag ontwikkelen, maar met een baby thuis kan ik geen hele opleiding doen. Een interessante cursus wél. Dat werd de cursus Open Boek: een cursus van de bibliotheek die hoort bij de subsidie die onze school voor leesbevordering heeft gekregen. Heel boeiend!

Met de subsidie ben ik nu onze schoolbibliotheek aantrekkelijker aan het maken. We willen lagere kasten en veel verschillende soorten boeken die beter bij de belevingswereld van de kinderen aansluiten. Daarnaast ga ik de tips en tricks die ik op de cursus heb gekregen, met mijn collega’s delen. Tijdens een studieochtend, eens in de maand tijdens de vergadering of met een wekelijkse tip in onze memo: hoe vergroot je de leesmotivatie van kinderen in de les?

Denise Dorrepaal
De Steijaert
Werkt 6 jaar in het onderwijs

Zelf heb ik de kinderen uit mijn klas ons volgende ‘klassenboek’ laten kiezen. Ik had vier boeken uitgekozen waarvan ik dacht: die passen wel bij de groep. Uit elk boek heb ik een stukje voorgelezen, en het boek met de meeste stemmen is het geworden. En wat nu zo leuk was: kinderen die op een ander boek hadden gestemd, gingen dat boek vervolgens uit de bibliotheek halen. Zo van: ‘dan ga ik het toch zelf lezen!’ Zo eenvoudig kan leesbevordering zijn.”

‘Mijn werk is ook mijn hobby’

Na een kwart eeuw is Ilse van de Meent nog lang niet uitgekeken op het onderwijs.

“Ik wil weer voor de klas!’ Dat zei ik zes jaar geleden. Mijn werk als intern begeleider was leuk, maar ik miste het contact met de kinderen. Ook vond ik het jammer dat ik nieuwe ontwikkelingen in het lesgeven alleen vanaf de zijlijn meekreeg. En als ik als ib’er met iemand in gesprek was en die collega vroeg: ‘wanneer stond jij voor de klas?’, dan moest ik zeggen: ‘dertien jaar geleden.’ Dat voelde gewoon niet goed meer.

Kan ik het nog wel? Dat heb ik me bij mijn terugkeer in de klas wel even afgevraagd. Maar ik had het meteen ontzettend naar mijn zin. Juist omdat ik eruit ben geweest, heb ik meer dan genoeg te leren. En wat ik nog altijd mooi vind, is dat je als leerkracht zo direct van betekenis bent voor kinderen. Jij kunt het verschil maken in hoe een kind zich voelt, hoe het een drempel neemt. Daarbij is er volop ruimte om je eigen persoonlijkheid in te zetten.

Zelf ben ik al jaren geïnteresseerd in het HB-onderwijs. Dat is ontstaan toen ik zag dat hoogbegaafde kinderen in het onderwijs echt iets anders nodig hebben. Kennisoverdracht is niet je voornaamste doel: deze kinderen leren ontzettend snel en weten soms meer over een onderwerp dan jij. Maar ze hebben wél behoefte aan een coach, iemand die ze door leerkuilen heen begeleidt en die ze helpt om hun potentieel te benutten.

Ilse van de Meent
Het Vianova
Werkt 25 jaar in het onderwijs

Op het Vianova is het hoogbegaafdenonderwijs hard gegroeid. Zo hard, dat we opnieuw scherp moeten stellen. Welke kinderen kunnen we met HB-onderwijs bedienen? Wat hebben de andere leerlingen nodig? Vorig jaar kreeg ik de vraag of ik deze transitie wilde coördineren. Daar moest ik even over denken, ik had immers gekozen voor de klas. Maar de kans om mijn kennis en ervaring in te zetten, maakte dat het toch ging kriebelen.

Wat ik in de toekomst ga doen? Wie weet! Als ik maar in ontwikkeling kan blijven. Ik vind onderwijs zo ontzettend leuk, mijn werk is ook mijn hobby. En als ik aan het eind van een dag kan terugkijken op gesprekken waarin de ander zich gezien heeft gevoeld – of dat nou een collega, een ouder of een leerling is – dan ga ik blij naar huis.”

‘Ik wil aansluiten bij ieder kind’

Na de pabo meteen aan de slag in groep 7/8: die mogelijkheid kreeg Janine Rentzenbrink. Vijf jaar later heeft ze nog geen moment spijt gehad. “Het zijn zulke prachtige individuen.”

Janine Rentzenbrink
Vivace
Werkt 5 jaar in het onderwijs

“Op de pabo ging mijn aandacht al meer uit naar het individuele kind dan naar het lesgeven aan een hele groep. En toen ik in mijn derde jaar hier kwam stagelopen, wist ik: dit is het. Ik wil Jenaplan doen! Aan het eind van mijn lio ging mijn mentor weg en kon ik haar groep overnemen. Zo ben ik in groep 7/8 terechtgekomen. Wat Jenaplan anders maakt, is dat je kunt aansluiten bij het individuele kind. ‘Wat wil jij leren? Wat heb jij nodig om op de middelbare school of in de samenleving verder te kunnen?’ Daarover ben ik continu met kinderen in gesprek.

Aan het begin van het jaar kijk ik waar een kind staat: met dát kind moet ik met de stof van groep zes beginnen, dat kind kan aan de slag met de stof van groep zeven en dat kind heeft meer uitdaging nodig, die kan ik makkelijk meenemen in de instructie van groep acht. De hele dag door kijk ik: hoe leert dit kind het beste? Bij welke andere kinderen sluit dat aan? Want het is niet zo dat kinderen in hun eentje leren. Juist niet! Jenaplan gaat om leren met en van elkaar. Maar wél met de ontwikkeling van het individuele kind als vertrekpunt.

Ik kom het beste tot mijn recht bij kinderen met wie ik een conversatie kan voeren. Groep 7/8 sluit dus goed aan. De kinderen zijn zulke prachtige individuen, ieder met een eigen persoonlijkheid. Natuurlijk, ze puberen. Maar ze hebben ook een mening en die mogen ze laten horen. Dat vind ik mooi aan Jenaplan. Van middelbare scholen horen we terug dat ‘onze’ kinderen zo taalvaardig zijn. Dat ze zo goed kunnen plannen en voor zichzelf opkomen. Dan denk ik: zie je wel! Laat kinderen zich gewoon ontwikkelen en het komt goed.

Er gaat een moment komen dat ik denk: oké, nu ben ik benieuwd naar méér. Ik zou bijvoorbeeld de Jenaplanopleiding willen doen. Ook lijkt het me mooi om als intern begeleider aan de ontwikkeling van álle kinderen bij te dragen. Maar voorlopig richt ik me nog lekker op mijn groep. Voorlopige adviezen, definitieve adviezen, contact met het voortgezet onderwijs, de musical... Er komt genoeg kijken bij groep 7/8!”

‘Ik blijf nieuwsgierig’

Groepsleerkracht, ib’er of rt’er:
Erika Segers is van alle markten thuis. “Van leren word ik enthousiast en dat enthousiasme wil ik delen.”

“In augustus is het 44 jaar geleden dat ik in het onderwijs begon. En ik vind het nog altijd hartstikke leuk! Dan zit ik samen met onze ib’er in een oudergesprek waar het over executieve functies gaat en dan denk bij mezelf: weet ik daar eigenlijk wel genoeg van?! Hier moet ik een cursus over volgen! Ik blijf nieuwsgierig. En op de Vroonhoeve krijg ik daar alle ruimte voor.

Erika Segers
De Vroonhoeve
Werkt 43 jaar in het onderwijs

Zo heb ik ook ‘Met sprongen vooruit’ ontdekt, een rekenprogramma dat uitgaat van bewegend en spelend leren. Als rt’er ben ik altijd op zoek naar andere manieren om kinderen te laten leren. Dus kocht ik een keer een kist van ‘Met sprongen vooruit’ en ontdekte: hé, dit werkt! Niet alleen bij rt, óók in de klas. Want kinderen die spelend en bewegend leren, zijn betrokken; hun motivatie groeit en iedereen doet mee. En dat is goed voor de prestaties.

Toen is het balletje in de school gaan rollen. Met een werkgroepje waren we al aan het kijken naar de overgang van twee naar drie, want dat is voor veel kinderen een grote stap. Vorig jaar zijn we in groep 3 begonnen met circuitjes voor bewegend en spelend leren. Niet alleen bij rekenen; ook bij spelling, lezen en soms bij een thema. In het nieuwe schooljaar willen we bewegend/spelend leren uitbreiden naar de hogere groepen, waarbij we ‘Met sprongen vooruit’ willen inzetten in combinatie met onze nieuwe rekenmethode.

Je wilt natuurlijk niet dat zo’n ontwikkeling op een eiland blijft. Maar hoe neem je collega’s daarin mee? In iedere bouwvergadering zijn we een spelletje van ‘Met sprongen vooruit’ gaan introduceren. Met daarbij de vraag: probeer dit eens in je klas. In de volgende vergadering kijken we hoe iedereen het heeft ervaren. Daardoor, en doordat steeds meer mensen de cursus volgen, zie je dat ‘Met sprongen vooruit’ steeds meer wordt ingezet.

Ik sta nog één dag in groep 5 en doe één dag RT. Daarnaast val ik in als de school me nodig heeft. Het geeft me nog steeds veel voldoening. Ik vind het erg leuk om over het vak met anderen in gesprek te gaan. Van leren word ik enthousiast en dat enthousiasme wil ik delen!”

‘Als het ze lukt, zie je ze stralen’

Annelijn Bom is zij-instromer en werkt in de middenbouw-unit van De Wereldwijzer.

“De doelgroep van het basisschoolkind heeft me altijd aangetrokken. Dus toen ik voor mijn hbo-opleiding Toegepaste Psychologie training moest geven, deed ik dat op een basisschool. Dat was de Wereldwijzer. Hier kwam ik erachter dat training geven héél erg op lesgeven lijkt. En dat ik het tof vind en er energie van krijg. Zo is het balletje gaan rollen. Na gesprekken met leerkrachten en een half jaar werken als instructeur, ben ik het zij-instroomtraject ingegaan.

De meeste zij-instromers zijn al wat ouder en brengen ervaring uit een ander werkveld mee. Ik denk dat die andere manier van kijken veel meerwaarde kan hebben op school. Die werkervaring maakt ook dat je als zij-instromer

meteen leerkracht wordt en samen met een duo de verantwoordelijkheid krijgt voor een groep. Je hebt dus heel wat ballen hoog te houden: én zorgen dat je groep goed loopt en dat de kinderen groeien én je opleiding doen. Best lastig als je zoals ik het liefst alles voor de volle honderd procent wil doen. Inmiddels ben ik gelukkig geslaagd voor mijn opleiding en kan ik voluit mijn steentje bijdragen aan de school.

Op de Wereldwijzer geven we unitonderwijs en het mooie daaraan vind ik dat kinderen uit verschillende leerjaren leren van elkaar. In mijn unit zitten kinderen uit leerjaar 3,4 en 5 en dan zie je dat de oudste kinderen verantwoordelijkheid leren nemen voor de jongere. Op hun beurt

Annelijn Bom De Wereldwijzer Werkt 2 jaar in het onderwijs

leren de jongere van het goede voorbeeld van de oudere en pikken ze bovendien vanzelf wat van de leerstof mee die zij later nog gaan krijgen. Dat alles maakt dat kinderen zich heel mooi ontwikkelen.

Met studeren ben ik na negen jaar voorlopig even klaar. Wel zou ik het leuk vinden om in de school met sociaal-emotionele ontwikkeling aan de slag te gaan. Dan kan ik mijn opleidingen mooi combineren. Voor veel kinderen is het mentaal lastig om met tegenslagen om te gaan. Dan is het mooi als wij ze het vertrouwen kunnen meegeven om het toch weer te proberen. Als het dan lukt, dan zie je ze stralen. Een kind dat trots is op zichzelf: dat vind ik een van de mooiste dingen die ik op een dag kan meemaken.”

‘De mooiste momenten schrijf ik op in een boekje’

Het eerste jaar in het onderwijs zwaar? Niet voor Eliza Amling. “Ik haal er heel veel energie uit.”

“Een half jaar voor ik middelbare-schoolexamen deed, dacht ik nog dat ik advocaat ging worden. ‘Wil je wel zo lang studeren?’, vroeg een geschiedenisdocent. Vervolgens vertelde hij me waarom hij leraar was geworden. Dat was zo inspirerend dat ik dacht: zo’n leerkracht word ik ook!

Op dat moment zag ik mezelf nog vooral mooie verhalen vertellen in groep 8. Maar in mijn tweede jaar op de pabo verloor ik mijn hart aan de kleuters. Je kunt hier samen met de kinderen zulke mooie leerprocessen ontwerpen! Jij komt met het thema, hebt de leerlijnen in je achterhoofd en weet wat er nodig is om dat in hoeken neer te zetten. En dan ga je samen kijken: wat willen we bij dit thema leren, maken en spelen? Als je maar zorgt dat de kinderen zich veilig genoeg voelen om hun interesses en leergierigheid te laten zien, heb je binnen no time een mooi, rond leeraanbod. En acht weken later mag het weer!

Dit is mijn tweede jaar in groep 1/2 op De Zilveren Maan. Vorig jaar heb ik me gestort op alles wat er bij het draaien van een klas komt kijken. Ik dacht dat ik het zwaar zou vinden, maar ik bleek er juist heel veel energie uit te halen! Zo veel, dat ik dit jaar de intake en de

Eliza Amling De Zilveren Maan Werkt 2 jaar in het onderwijs

indeling van alle nieuwe kleuters ben gaan doen en volgend jaar waarschijnlijk de opleiding Jonge Kind Specialist ga volgen. Dat ik als starter nu al die ruimte voel, komt mede doordat we zo’n hechte kleuterbouw hebben. Alles wat me dwars zit, kan ik bespreken. Naast een maatje binnen school heb ik een starterscoach vanuit MorgenWijzer met wie ik kan sparren. En dan hebben we ook nog een super betrokken directeur, die graag meedenkt met mijn vragen en ambities.

Dus ja, het gaat goed! De mooiste momenten schrijf ik op in een boekje. Die keer dat ik met drie kinderen een half uur heb zitten brainstormen wat we konden maken van een zak wc-rollen. Raketten! Astronauten! Zo mooi... Weet je, op school ben je alles voor ze. Gaat er iets mis, klein of groot, dan gaan ze naar jou. De warmte, geborgenheid en veiligheid die daarvoor nodig zijn, die wil ik bieden.”

‘Ik voelde me meteen collega’

Nova Janse treedt letterlijk in de voetsporen van haar eigen kleuterjuf.

Nova Janse
De Arnoldus van Os
Werkte driekwart jaar in het onderwijs

“Dat ik het onderwijs in zou gaan, was al zeker toen ik zelf nog op de basisschool zat. ‘Dat is een geboren juf’, riep de kleuterjuf en later de leerkracht van groep 8. Het klopt: ik geniet er enorm van om de hele dag door kinderen omringd te zijn, om ze te helpen en ze te zien groeien. Zeker als ze zo onbevangen in het leven staan als kleuters. Maar dat ik op mijn oude school in een kleutergroep zou gaan werken, dat had ik nooit gedacht.

Eerst voelde ik er weinig voor. Ik woon één straat verderop. Is dat wel prettig: wonen en werken zo dicht bij elkaar? En wil ik wel terug naar de plek van mijn herinneringen? Ik moest er even over nadenken. Maar collega’s die ik ernaar vroeg, hadden alle vertrouwen dat ik er goed mee om zou kunnen gaan.

In september ben ik begonnen. Ik kwam in een warm bad terecht, werd omarmd door het team en voelde me meteen collega. Mede daardoor loopt het lekker en sta ik zo ontspannen voor de groep dat er ruimte is om betrokken te zijn bij wat er verder allemaal gebeurt. Dus sluit ik aan bij de werkgroep jonge kind en draai ik mee in de werkgroep voor de nieuwbouw.

De school lijkt maar weinig meer op mijn oude school van vroeger. Er waait een frisse wind, de sfeer is prettig en professioneel. En aan het eind van dit schooljaar zal de verandering compleet zijn. Dan verhuizen we naar een nieuw gebouw in een nieuwe wijk, compleet met nieuwe naam en huisstijl.

Het is nog wat vroeg om nu al te zeggen hoe ik me wil ontwikkelen. Maar waar ik in elk geval meer van zou willen weten, zijn kinderen met een ontwikkelingsvoorsprong. Tijdens mijn opleiding heb ik stagegelopen in een hoogbegeerdengroep en dat prikkelde direct mijn interesse.”

www.basisschoolbonifacius.nl

390 leerlingen

33 medewerkers

16 groepen

DE BONIFACIUS Alphen aan den Rijn

Op de Bonifacius in Alphen aan de Rijn speelt het leerteam rekenen een belangrijke rol in de rekenondersteuning van zowel leerlingen als leerkrachten. Teamleden Kim, Anne, Kimberley, Janet, Moniek en Milou vertellen er meer over.

Janet van Harskamp
Leerkracht groep 1/2

Wat doet het leerteam rekenen concreet?

Kim: “Wij houden ons bezig met álles rond rekenen in de school voor leerlingen. Met als ambitie een doorgaande lijn op rekegebied.”

Kimberley: “Zo inventariseren we of het aanbod voor de sterke rekenaars nog passend is. En volgen we de lijn van de zwakke rekenaars volgens het Protocol ERWD (Ernstige Reken-Wiskundeproblemen en Dyscalculie).”

Janet: “We monitoren de rekenresultaten, zorgen voor rekenmaterialen en zijn aanspreekpunt voor de rest van het team.”

Moniek: “En we doen veel voorwerk voor nieuwe rekenmethodes, zodat we bij vergaderingen met het hele team al een selectie kunnen presenteren op basis waarvan we keuzes maken. Denk aan een geschikte rekenmethode voor het kleuteronderwijs die goed aansluit op groep 3.”

Kim: “We hadden verschillende verouderde rekenmethoden, waarvoor we nieuwe hebben uitgetoetst en uiteindelijk bij Snappet Rekenen en rekenmethode Semsom voor de onderbouw zijn uitgekomen. Groep 4 van Kimberley is op dit moment referentiejaar voor Semsom, waarbij bewegend en

spelend leren rekenen centraal staat. Iets wat we al langer wilden op de Bonifacius.”

Kimberley: “Ik kon Semsom een week uitproberen in de klas en kreeg hiervoor een heel pakket met handleidingen en werkboekjes. Zowel de leerlingen als ik waren meteen enthousiast. Je voelt en ziet gewoon dat het aansluit bij de belevingswereld van het jonge kind met de vele spelvormen.”

Kim: “Voor dit schooljaar hebben we de volgende doelen gesteld: de implementatie van de twee rekenmethodes als uitwerking van de doorlopende lijn. Onderzoek naar het aanbod voor sterke rekenaars. Observeren in de onderbouw om de doorlopende lijn te borgen en sterkten en zwakten in beeld te krijgen als start van differentiatie. Plus nog

‘Het is ook heel leuk om iets naast het lesgeven te doen.’

Kim Lek

Voorzitter leerteam, rekencoördinator & leerkracht groep 5a/5b

een schoolbrede inventarisatie: wat bieden we in elke fase als ondersteuning aan. De gestelde jaardoelen die we vertaald hebben uit het jaarplan vormen altijd de agenda van de vergaderingen van ons leerteam.”

Hoe zijn jullie bij het leerteam rekenen gekomen?

Kim: “Anne had al op eigen initiatief de opleiding tot rekencoördinator gedaan in 2018. Dat was al ver vóór we met Learning Community’s gingen werken binnen MorgenWijzer. Zij heeft die eerste jaren echt gepioneerd en vroeg mij er op een gegeven moment bij. Ik wilde wel, maar wilde eerste dat onze jongste op de basisschool zou zitten. Toen dat zover was, heb ik de post hbo-opleiding tot rekencoördinator gevolgd. Dat vond ik echt fantastisch. Het is ook heel leuk om iets naast het lesgeven te doen. En het is een essentieel en breed vak. Rekenen: ik hou d’r van! Zonder gekheid: om ons team compleet te maken, hebben we regelmatig lijntjes uitgegoid, of niet Kimberley?”

Kimberley: “Klopt. Ik heb aan de pabo een

Kimberley van Eijk

Leerkracht groep 4

Moniek van der Meij

Leerkracht groep 1/2

minor rekenspecialist gevolgd. Dat wist Anne, dus zij wilde mij graag bij het leerteam. Maar in je eerste jaar als leerkracht op de Bonifacius sluit je je nog niet aan bij een leerteam, omdat alles dan nog nieuw is en je de ruimte krijgt om te wennen. Ik heb me dus aangesloten na mijn eerste jaar op de Bonifacius.”

Moniek: “In mijn eerste jaar op de Bonifacius, nu drie jaar geleden, gaf ik les in groep 3 en groep 7. Hierdoor had ik goed zicht op zowel de onder- als bovenbouw qua doorgaande leerlijnen en rekenen had altijd al mijn speciale aandacht. Ik wilde me daarom graag aansluiten. Ik vind het trouwens ook heel fijn om dit samen te doen met Janet die óók groep 1 en 2 heeft. We sparren regelmatig.”

Milou: “Sinds de start van dit schooljaar zijn de twee lb’ers van de Bonifacius, waarvan ik er dus één ben, toegevoegd aan de leerteams rekenen en taal. Zo borgen we dat we niet langs elkaar heen werken nu de leerteams ook groter zijn geworden.”

Welke leerteams zijn er allemaal binnen de Bonifacius?

Marloes: “We werken dit schooljaar met vier leerteams: leerteam taal, onderverdeeld in begrijpend lezen en spelling/woordenschat, leerteam rekenen, leerteam onderwijsontwikkeling en leerteam pedagogische rapportage. Vorig jaar hadden we nog een leerteam ICT, maar we werken nu met drie ICT-coördinatoren die helpen ondersteunen. Zo bekijken we elk jaar opnieuw wat nodig is. Zo zal er komend schooljaar hoogstwaarschijnlijk een leerteam burgerschap bij komen, waar we nu de voorbereidende stappen voor aan het zetten zijn. Maar de leerteams taal en rekenen blijven natuurlijk.”

Hoe draagt het leerteam rekenen bij aan de ontwikkeling en kwaliteit van de school?

Milou: “Het mooie van het leerteam zoals we dat nu georganiseerd hebben, is dat we een goede afvaardiging van leerkrachten hebben met (bovenschoolse) experts die elkaar snel weten te vinden. Zo is het leerteam echt van de school en is het ingebed in het beleid van de school. Ik vraag als lb’er bijvoorbeeld regelmatig of een rekencoördinator mee kan kijken met een schoolanalyse. Wat valt je op? Heb je hier een verklaring voor? Ik maak graag gebruik van die expertise. Zo staan we samen sterker.”

Op mijn beurt kijk ik als lb’er bijvoorbeeld weer mee met het aanbod voor zwakke of juist sterke rekenaars. Iets waar we onlangs met elkaar achter kwamen, is dat het werken met het uitreken schrift niet goed werkte in de bovenbouw. Leerlingen zetten hun antwoorden van sommen namelijk alleen

Anne Captein

(Bovenschools) rekencoördinator Bonifacius en Springplank & leerkracht groep 5

Marloes Janssen is sinds de start van dit schooljaar de nieuwe directeur op de Bonifacius.

Milou Timmer

lb’er

‘Het leerteam rekenen is echt van de school en ingebed in het beleid van de school’

digitaal in Snappet. De uitwerking was nergens te zien. Nu hebben we met elkaar afgesproken dat alle leerlingen het uitreken schrift, gebruiken om te laten zien hoe je tot een antwoord komt. Iets wat ze in het VO ook willen zien en kan helpen resultaten te verbeteren.”

Anne: “De Bonifacius is een grote school, met 16 groepen en 33 medewerkers waarvan diverse parttimers. Dan is het essentieel om goed samen te werken, vanuit een gezamenlijke visie waarbij je expertise deelt. Dat doen we binnen dit leerteam.”

Milou: “Waarbij we uiteraard de (reken)ambities uit het schoolplan volgen en waar nodig bijsturen.”

Anne: “Want we doen natuurlijk niet zomaar iets!”

‘Ik zie een enórm drive bij leerkrachten’

Mirjam van Putten, bovenschools coördinator opleiden en bovenschools begeleider zij-instroom

Als er iemand is die ziet hoe leerkrachten zich blijven ontwikkelen, is Mirjam van Putten het wel. Als bovenschools coördinator opleiden en bovenschools begeleider zij-instroom ervaart ze dagelijks hun kracht én veerkracht. “Ik zie een enórm drive bij leerkrachten.”

Hoe ziet een gemiddelde dag van jou eruit?

“Mijn werkdagen zijn héél gevarieerd. Ik begin bijvoorbeeld met een observatie van een zij-instromer op een van onze scholen. Ga door naar het servicebureau voor een gesprek over de plaatsing van LIO’ers. Heb een meeting van Team Opleiden waarin we bouwen aan de kwaliteit van opleiden binnen MorgenWijzer. Werk een verslag uit. Voer tussendoor een telefoongesprek met een schooldirecteur over een mogelijke match voor een vacature. Heb een gesprek over de stagevergoeding voor hbo-studenten. En sluit de dag af met een gesprek op het mbo. Een dynamische baan dus.”

Wat zie je als jouw belangrijkste taak?

“Ik leg continu verbindingen. Tussen een student of starter en een school. Tussen praktijk en beleid. Tussen ons Team Opleiden en het – uitvoeren van – het Jaarplan Opleiden. Kwaliteit van opleiden staat hierbij altijd centraal, net als het boeien en binden van onze (toekomstige) medewerkers. En dat levert zúlke mooie en waardevolle samenwerkingen op. Zo hebben we sinds twee schooljaren nieuw beleid om zij-instromers

gerichter te begeleiden. De starter staat in het eerste schooljaar tot januari ‘volledig dubbel voor de groep’. Dus samen met een ervaren leerkracht. Zo kan hij of zij het vak van leerkracht eigen maken, waarna we de begeleiding stapsgewijs afbouwen. Maar het mooie is, dat veel duo’s elkaar nog opzoeken na afronding van het leerwerktraject. Je trekt natuurlijk ook best intensief met elkaar op. En het is niet alleen de starter die leert. Als praktijkbegeleider leer je kritisch naar je eigen manier van lesgeven kijken, coachen én je leert van de zij-instromer die vaak een heel andere achtergrond heeft. Zo startten we laatst met een zij-instromer die hiervoor redactiewerk deed. Door haar taligheid kwam ze gelijk met een paar originele taal oefeningen voor in de groep. Als zo’n match dan werkt, nadat je die zorgvuldig hebt voorbereid, is dat wel echt genieten hoor.”

Merk je dat leerkrachten intrinsieker gemotiveerd zijn zich te blijven ontwikkelen?

“Ja en nee. Ik werk al bijna twintig jaar bij MorgenWijzer en haar voorgangers en ben al die jaren al onder de indruk van de drive die leerkrachten hebben om het elke dag weer

beter te doen. De één vindt die uitdaging binnen de setting van de school, waar de ander die (ook) erbuiten vindt. Op dit moment staan leerkrachten echter wel voor heel uitdagende situaties met volle programma’s en lerarentekorten waardoor je als leerkracht soms zaken voor elkaar moet opvangen. Hierdoor kan er minder tijd overblijven om tot verdieping te komen. Toch zie ik ook nu, of misschien wel juist nu, weer die enorme drive onder leerkrachten om met de aanwezige uitdagingen om te leren gaan. En zich te blijven ontwikkelen. Wel blijft het belangrijk om op schooldirectieniveau ruimte te blijven houden voor die ontwikkeling van de leerkracht.”

Hoe begeleid je dit proces zodat leerkrachten en zij-instromers het beste uit zichzelf kunnen halen voor de leerlingen én voor zichzelf?

“Door enerzijds oog te hebben voor het verhaal van de leerkracht – wat houdt hen bezig, waar zitten hulpvragen – en anderzijds de focus te houden op de kwaliteit van het onderwijs en ons beleid. In ons startersbeleid staat bijvoorbeeld dat de starterscoach verschillende keren per schooljaar komt observeren en met de starter werkt aan zelfgekozen doelen. Door koersvast te zijn, geven we bewust invulling aan het leren. Of anders gezegd: het leren stopt niet na de pabo. We gaan ermee door en verbinden

het leerpad van de starter aan de praktijk in de groep. Hetzelfde geldt voor de kwaliteitsgesprekken opleiden die ik jaarlijks op de scholen voer. Tijdens deze gesprekken bepalen scholen hun jaardoelen op het gebied van opleiden. Denk aan een warm welkom verzorgen voor starters en zij-instromers zodat ze zich snel thuis voelen en tot ontplooiing kunnen komen. Maar ook het actief onder de aandacht brengen van de vele ontwikkelmogelijkheden die er binnen MorgenWijzer zijn.”

Hoe belangrijk is opleiden binnen MorgenWijzer?

“Het is het allerbelangrijkste! Een goed opgeleide leerkracht of onderwijsassistent kan het verschil maken voor een kind. En we borgen zo de kwaliteit van ons onderwijs. Daarnaast, ik zei het al eerder, zijn het niet alleen de studenten die leren. Ik ben ook zo trots op onze leerkrachten die met enorm veel toewijding en passie kwalitatief goede leerplekken verzorgen voor onze studenten, starters en zij-instromers. Ik ben ervan overtuigd dat je op deze manier goed opgeleid onderwijspersoneel behoudt, dat graag binnen MorgenWijzer werkt en starters krijgt die op den duur ook een bijdrage wil leveren aan het opleiden van studenten.

‘Door koersvast te zijn, geven we bewust invulling aan het leren’

Colofon

MorgenWijzer Magazine is het personeelsblad van stichting MorgenWijzer en verschijnt 2x per jaar.

Jaargang 3, nummer 9,
juni 2024.

Redactieadres:
magazine@morgenwijzer.nl

Redactie Daniëlla van den Beemt,
Rozemarijn Boer, Liesbeth Moret,
Wendy Leijtens.

Tekst Laura Thuis en Suzanne Visser

Vormgeving en realisatie
Romijn Design

Fotografie Christine van Rooijen
en Daniëlle Verweij

Drukwerk Libertas Pascal

Met dank aan Angelique Oosterlee,
Anique de Roij van Zuijdewijn, Anne
Captein, Annelijn Bom, Astrid de
Graaff, Daphne Hulsker, Daniëlla
van den Beemt, Demi Pieters, Denise
Dorrepaal, Eliza Amling, Erika Segers,
Esmée de Boer, Ilse van de Meent,
Janet van Harskamp, Janine
Rentzenbrink, Jasmijn Gobel, Jessica
van Dusschoten, Kim Lek, Kimberley
van Eijk, Marloes Janssen, Milou
Timmer, Mirjam van Putten, Moniek
van der Meij, Norma de Jong,
Nova Janse, Tina van Keeken

Voor vragen of reacties mail naar:
magazine@morgenwijzer.nl.

Copyright Niets uit deze uitgave mag
worden veeleelvoudigd en/of open-
baar worden gemaakt door middel
van druk, fotokopie, geluidsband,
elektronisch of op welke wijze dan
ook, zonder schriftelijke toestemming
van MorgenWijzer.

